

ویژه روز جهانی مسجد

تولید معاونت فرهنگی و اجتماعی مرکز رسیدگی به امور مساجد

ید الله مع الجماعة

حضرت علی علیه السلام فرمودند: «ان ید الله مع الجماعة، و ایاکم و الفرقة؛ فإن الشاد من الناس للشيطان، كما أن الشاد من الغنم للذئب»^۱ دست خدا همراه با جماعت است؛ از تفرقه بپرهیزید؛ زیرا کسی که از جماعت دور بیفتد، طعمه شیطان می شود؛ همانطور که گوسفندی که از گله دور افتاده طعمه گرگ می شود.

واضح است که منظور از جماعت در اینجا جماعت ایمانی است، وگرنه اجتماع بر کفر و باطل، اتفاقاً خود، طرح شیطان است و انسان را بدتر، جهنمی می کند. خداوند در قرآن می فرماید: «يقدم قومه يوم القيامة فأوردهم النار» (هود/ ۹۸) قوم فرعون، با پیش آهنگی فرعون، دستجمعی به جهنم می روند؛ اگر قرار بود صرف اجتماع موجب نجات بشر شود، قوم فرعون که یک اجتماع نسبتاً منسجم بودند نباید جهنمی می شدند؛ پس صرف اجتماع و وحدت برای عاقبت بخیری کافی نیست، بلکه اجتماع باید ایمانی باشد تا موجب نجات شود. کفر جمعی، بیش از کفر فردی، انسان را به عاقبت به شر می کند، اما درباره ایمان، عکس این است؛ ایمان هرچه به اجتماع ایمانی برسد، بیشتر انسان را به عاقبت بخیری می کشاند؛ زیرا مؤمنین در اجتماع، یکدیگر را کامل می کنند و نقائص یکدیگر را می پوشانند و یکدیگر را از دست شیطان نجات می دهند. مؤمن هرچه بیشتر در اجتماع باشد، شرمش از گناه بیشتر می شود، در صورت گناه، مورد نهی دیگر مؤمنین قرار می گیرد.

نکته بسیار جالب دیگر در روایت، تشبیه به گوسفند است. گوسفند دارای قوه خیالی بسیار قوی است و این قوت قوه خیال موجب می شود دائماً تمایل به خروج از گله داشته باشد؛ گوسفند هرگاه صحنه جذابی می بیند می خواهد از اجتماع گله جدا شود و به سمت آن برود. همین مسأله باعث می شود که گوسفند تنها بیفتد و اسیر گرگ شود. جدا شدن مؤمن از اجتماع نیز موجب تقویت قوه خیال او می شود؛ زیرا خیال در تنهایی بسیار قدرتمندتر می شود. قدرتمند شدن خیال موجب تضعیف قوه عاقله می شود. کسی که عاقله او ضعیف شود، اسیر شیطان خواهد شد.

پایان پیام/